

Alfred Poplingher

60 de zile de război – reflecții și opinii personale.

Cred că două luni de luptă împotriva organizației teroriste care si-a creat un stat îmi pot deja permite formularea unor reflecții și opinii.

-Din ceea ce știm conform cu informațiile furnizate de armată, actuala confruntare militară este poate prima din istoria războaielor Israelului în care coordonarea și colaborarea între aviație, marină și forțele terestre aste atât de strânsă și eficientă. Ea a permis înaintarea într-un ritm accelerat a forțelor odată cu împlinirea obiectivelor militare conform planurilor .

-Guvernul Israelului a ratat poate unica posibilitate de a elibera pe toți cei răpiți în Gaza. Mă refer la schimbul total și reciproc al tuturor ostaticilor israelieni , civili și militari contra tuturor deținuților palestinieni din închisorile israeliene. Acest schimb trebuia să aibă loc înainte de începerea războiului și inițiativa trebuia să fie a Israelului. Guvernul nostru nu a propus nici o soluție în direcția eliberării celor deținuți în Gaza ci doar a negociat propunerile Hamasului. Încetări temporare ale luptelor și eliberări repetate în numere mici din rândul civililor răpiți nu sunt cea mai bună soluție. Felul în care guvernul a condus de la bun început criza ostaticilor a creat numai animozități majore și presiuni din partea familiilor .Sa ajuns din partea acestora la afirmații și reacții regretabile (războiul contra Hamas nu le interesează , vor eliberarea deținuților imediat și cu orice preț) Toate aceste fenomene puteau fi evitate printr-o politică mai activă , mai practică și clarăzătoare .

-Majoritatea covârșitoare a populației evreiești a Israelului nu concepe sfîrsitul războiului fără distrugerea totală a Hamasului ca forță militară și desființarea lui ca putere statală.

-Valul de antisemitism și anti Israel declanșat de războiul contra Hamas este fără precedent în ultimii aproape 80 de ani. Greu de acceptat sunt în special manifestările de ură înregistrate în universitățile americane. Sunt unii care încearcă să le explice prin faptul ca Israelul este văzut ca o țară colonialistă și rasistă. Dar adevărul este altul :toate afirmațiile și sloganurile strigate sau înscrise pe pancarte nu sunt decât antisemitism pur, ascuns și bine camuflat, care și-a găsit acum fereastra prin care poate să iese la lumină. A venit probabil timpul ca metodele care favorizează educația și convingerea să nu fie singurele aflate in arsenalul luptei contra antisemitismului. Autoapărarea trebuie luată serios în considerare când amenințări directe sunt exprimate contra evreilor.

Îmi aduc aminte de una din afirmațiile lui Ben Gurion : “ Nu am pretenția că poporul e în mina mea , că știu ce vrea și ce nu vrea, dar cred că știu ce are nevoie și în direcția asta am luptat și voi lupta toată viața .Din nefericire nu ne putem aștepta ca asemenea cuvinte să iasă din gura conducătorului cu care ne-am “ blagoslovit “ în ultimii 16 ani.

